

ISBN-978-81930154-3-5

बी. सी. यु. डी. सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे

व

अहमदनगर जिल्हा मराठा विद्या प्रसारक समाजाचे,

न्यू आर्ट्स, कॉमर्स अँड सायन्स कॉलेज, पारनेर
आयोजित

एक दिवसीय राष्ट्रीय चर्चासत्र ५ जानेवारी, २०१८

'आधुनिक महाराष्ट्रातील वंचितांचे इतिहास लेखन'

* आयोजक *

इतिहास विभाग

न्यू आर्ट्स, कॉमर्स अँड सायन्स कॉलेज, पारनेर

जिल्हा अहमदनगर, ४१४३०२ (महाराष्ट्र)

बी.सी.यु.डी., सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे

व

अहमदनगर जिल्हा मराठा विद्या प्रसारक समाजाचे,
न्यू आर्ट्स, कॉमर्स अँड सायन्स कॉलेज, पारनेर

आयोजित

एक दिवसीय राष्ट्रीय चर्चासत्र

५ जानेवारी २०१८

“आधुनिक महाराष्ट्रातील वंचितांचे इतिहास लेखन”

आयोजक

❖ इतिहास विभाग ❖

न्यू आर्ट्स, कॉमर्स अँड सायन्स कॉलेज, पारनेर

जि. अहमदनगर ४१४३०२(महाराष्ट्र)

१७	बुस-या महायुद्धाच्या फाळातील सोलापूर शहरातील हातमाग कामगारांच्या चळवळी	प्रा. ए. छी. फेता	१०-१७
१८	स्त्रियांचे हक्क व त्यांचे अधिकार डॉ. बाबाराजेव आंबेडकर	प्रा. अर्जुन चाटे	१८-१००
१९	वंचितांचे समाजसुधारक महर्षी विठ्ठल रामजी शिंदे	प्रा. उरीश शोळके	१०१-१०७
२०	उत्खनन स्थळ इनामगाव	प्रा. एस. व्ही. गागरे	१०८-११०
२१	जुन्नर तालुक्यातील महादेव कोळी समाजाचे ठाव	प्रा. शांता गडगे	१११-११३
२२	आदिवासी घर्मातील विधी स्थळ, काळ व भाषा	प्रा. एल. वी. काकडे	११४-११६
२३	भारतातील आदिवासी चळवळीचा अभ्यास	प्रा. प्रकाश गावित	११७-१२०
२४	पुणे नगरपालिकेतील ज्योतीराव फुले यांचे योगदान	के. ए. भानवसे	१२१-१२६
२५	रानाप्रणीत संवादी इतिहास लेखन प्रवाह	ए. एल. भालसिंग	१२७-१३१
२६	प्राचीन मध्ययुगीन नेवासे	डॉ. वैशाली भालसिंग, प्रा. ए. टी. गंडाळ	१३२-१३८
२७	वंचितांच्या दृष्टिकोनातून घिसाडी जमातीचे चिकित्सक विवेचन	प्रा. के. एस. पवार	१३९-१४४
२८	INTERPRETATIONS OF Indian History: COLONICAL Nationalist AND Post Colonial	प्रा. संदिप शिरसाठ	१४५-१५१
२९	History of Ahmednagar	प्रा. व्ही. एस. पानसरे	१५२-१५४
३०	राष्ट्रवीर: साप्ताहिक एक उपेक्षित ऐतिहासिक विचारधन	प्रा. विशाल रोकडे	१५५-१५८
३१	ब्रिटिश कालीन पेट तालुक्यातील (नाशिक) डांग सेवा मंडळाचा सामाजिक योगदानाचा अभ्यास	प्रा. एस. व्ही. पोतदार	१५९-१६३
३२	आधुनिक महाराष्ट्रातील मानसिक, वंचित इतिहास: एक स्त्री	प्रा. वंदना घोडके	१६४-१६९
३३	इतिहास लेखनातील नववनीन विचार प्रवाह व दृष्टिकोन यांचे चिकित्सक मूल्यमापन	प्रा. प्रा. सचिन कांबळे	१७०-१७३

समाजगत संवादी इतिहास लेखनप्रवाह

अजित लक्ष्मण भालसिंग
संशोधक विद्यार्थी, इतिहास विभाग,
माधिरावई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे
Email : ajitbhalsing999@gmail.com

इतिहास इतिहासकारांच्या मनात झालेली गतकालीन विचारांची पुर्नघडण असते. ऐतिहासिक घटोत्ताना सामाजिक सांस्कृतिक संदर्भ अमतात. इतिहास लेखन किंवा इतिहास म्हणजे केवळ घटनावर्णन नसून ते मुख्यतः अन्यथाची परिशीलन असते. पादग्रस्त घटितांच्या गराने वेळलेला अन्ययार्थाचा गाभा म्हणजे इतिहास. सर्व इतिहास हा समकालीन असतो या समकालीन असण्याचा अर्थ शोधतांना पुन्हा विशिष्ट विचारचा, संदर्भाचा त्यावरील असणारा प्रभाव शोधणे निकडीचे ठरते. सत्यशोधन हा इतिहास लेखनाचा मूळ उद्देश असतो. विवेकवादी विचाराने व्यक्तीगत व सामाजिक व्यवहार करणे, परंपरा, धर्म, चालिरीती, रूढी, यांची बुद्धीर्जावी चिकित्सा करणे तसेच सामाजिक परिवर्तने होत असतात ती होत असताना त्यासाठी मानवी समूहाने जाणीवपूर्वक प्रयत्न केले पाहिजेत. हेतुगर्भकृती, त्याचप्रमाणे मार्गजनांक व वैश्विक- नांतांकल्पनाफडे जाण्याचा प्रयत्न विज्ञान व अनुभवजन्य ज्ञानावर विश्वास असा सर्व घटकांचा अंतर्भाव हा आधुनिकतेत होतो. याच तात्वांक विचारमुल्यावर इतिहास लेखनाची परंपरा विकसित होते. सणसणावळ्या म्हणजे इतिहास ते 'ना साधन ना इतिहास' हे परिवर्तनीय स्वरूपाच्या मुळदरी आधुनिकतेची वैचारिक मुल्ये असल्याचे दिसून येते आणि आज इतिहासाचे मानवी समूहांशी असलेले नाते 'ज्यांना इतिहास नाही, त्यांना भविष्य नाही,' या विचारांशी येऊन थांबते. समाजप्रक्रियेतील इतिहासाचे स्थान अधोरेखांत होते. आधुनिक इतिहासलेखनावर नव सामाजिक मूल्याचा प्रभाव पडल्याचे दिसून येते.

भारतीय इतिहास लेखनाची परंपरा ही मूळतः प्रतिक्रियेतून विकसित झालेली आहे. पांवात्यवादी इतिहासलेखना विरुद्धाची प्रतिक्रिया म्हणून राष्ट्रवादी इतिहासलेखन पध्दती विकसित झाली. 'क्रियेवर प्रतिक्रिया' या न्यायाने इतिहासाची मांडणी विकसित झाली. त्यानंतर काळानुरूप यामध्ये अनेक इतिहासप्रवाह विकसित झाले. उदा. खांबादी इतिहास लेखन, मार्क्सवादी इतिहासलेखन, रणजांत गुहा यांनी विकसित केलेला 'वैचित्र्याचे इतिहास लेखन' याचबरोबर स्थानिक इतिहास लेखन, प्रादेशिक इतिहास लेखन यासारख्या नानाविध इतिहास लेखन प्रवाहाने इतिहास लेखनाची परंपरा वृद्धीगत केली. प्राचीन ते अर्वाचीन इतिहास लेखनात स्थळ, काळ सापेक्ष परिवर्तने झाली. सामाजिक, आर्थिक,

राजकीय, सांस्कृतिक, धार्मिक भुल्यानुसार इतिहास मांडणी काळसुरागत झाली. आज ही कामगार, संस्था यासारखे घटक इतिहासलेखन परंपरेचे भाग बनले.

महाराष्ट्राच्या सामाजिक व सांस्कृतिक इतिहासाचे अध्ययन करताना ऐतिहासिक घटीत अंध्यासत असताना आपणाला इतिहास मांडणीत एक साचेबंदपणा आल्याचे दिसून येते. ऐतिहासिक घटीत ही स्थळ व काळ सापेक्ष न अंध्यासता ती मांडणीनुसार घेतली जातात. 'घर्षत्सयातून लेखन' ही संकल्पना कुठेतरी वृध्दांगत होताना दिसते. त्याचवेळी विसाव्या शतकाच्या उत्तपर्षात रामचंद्र नारायण चव्हाण म्हणजेच रा.ना. हे आपल्या लेखनातून सामाजिक इतिहासातील अनेक चळवळींना, व्यक्तींना, संस्थांना 'संवादी लेखनाच्या' माध्यमातून यामध्ये समन्वय आणण्याचा प्रयत्न करतात. यातूनच 'रानाप्रणित संवादी इतिहासलेखन' विकसित होत जाते. रा.ना. संस्कृती, धर्म, चळवळी, संस्था, यासारख्या विविध विषयावर भाष्य करताना त्यामध्ये सूक्ष्म साम्य शोधण्याचा व या साम्यामधून या दोन घटीतामध्ये संवादी निर्माण करण्याचा प्रयत्न करतात हे करत असताना रा.ना. हे तटस्थ, जागल्याच्या, भूमिकेतून त्या घटीताचे चिकित्सक मुल्यापण करत असतात व त्याचा 'संवादी अन्वयार्थ' मांडण्याचा प्रयत्न रा.ना. करताना दिसतात. 'सामाजिक एकत्व' हा रानाच्या लेखनपध्दती मागचा मूळ हेतू होता.

महाराष्ट्राच्या सामाजिक जडणघडणीचे अतिशय चिकित्सक भाष्य रानांनी केलेले आहे. त्रयोधन परंपरेचा विचार समाजात रुजविण्यात रानांनी महत्वाची भूमिका पार पाडली आहे. त्यांच्या मांडणीमध्ये आपल्याला विवेकवाद, सत्यनिष्ठा, सत्यशोधन, तटस्थता, समन्वय, यासारख्या तत्वांचा अंतर्भाव दिसतो. या मांडणीतून आजच्या काळातील कंपू लेखनपध्दतीला राना हे पर्यायी इतिहासलेखन प्रवाह विकसित करित असल्याचे दिसून येते. संवादी मांडणीतून ते विविध घटीताचे चिकित्सक विश्लेषण करतात. त्याचप्रमाणे सर्वसमावेशक विचार विकसित करतात. रानांचा मांडणी ही जातजाणिवेच्या पलिकडची आहे. समाजातील बहुजनांना सतविचारार्चा ओळख व्हावी हा हेतू होता. रानाचा विश्लेषणाचा आवाक्य प्राचीन ते अर्वाचीन असल्याचे आपणास त्याच्या लेखनामधून दिसून येते. राना हे समतोल विचार मांडणारे आणि तुलनात्मक पध्दतीचा अवलंब करणारे समन्वयवादी विचारवंत होते.

महाराष्ट्राच्या 'सामाजिक सुधारणा' या धर्मपरिवर्तनाचा वायोप्रॉडकट आहे. रानावादातील संत-सुधारक यांच्यातील अपेक्ष्यता आधुनिक कालखंडात अधिक प्रभावीपणे अभिव्यक्त होते. धर्माविषयी लिहितांना राना हे 'विवेकवादी धर्म' या संकल्पनेचा पुरस्कार करतात यामध्ये ते कर्म म्हणजे धर्म होय तसेच महापुरुषांची मते म्हणजेच धर्म मते होतात व यातून संप्रदाय विकसित होते. संप्रदाय म्हणजे कर्मटता व यातून विवेक नष्ट होतो. मक्ती म्हणजे सत्य संकलन, सत्यशोधन व राष्ट्रीयता हाच खरा धर्म

हा विवेकी धर्मविचार राना प्रतिपादित करतात. ब्रह्मधर्म हा विवेकी धर्म असल्याचे ते सांगतात. राना हे समता तत्वाची मांडणी करत असतात. बुध्द, फुले- आंबेडकर असा धैर्याक सगतेचा अनुबंध ठलगहून दाखवतात. त्याचप्रमाणे बुध्द व गांधी यांच्यातील तारपीक साम्य राना हे सत्य, अहिंसा, या तत्वाच्या आधारे व्यक्त करताना दिसतात. रानाचे लेखन हे धितनशील विचार आहे. सत्यशोधन व अनन्ययार्थ हा त्याच्या मांडणीचा गाभा आहे ते कलाखंडाच्या प्रत्येक मूल्यांचा काळानुरूप संदर्भ घेतात, शिष्यांच्यांना ते निपर्ण, लोककल्याणकारी, समतेचे तत्व या सारख्या आधुनिक संकल्पनांच्या माध्यमातून आधुनिक राज्य या संकल्पनेत व्यक्त करतात व प्रबोधन व परिपतनाचे शिल्पकार ठरवितात.

तसेच सामाजिक चळवळी या कल्पेबंध पध्दतीने अभ्यासता येत नाहीत राना म्हणतात. सत्यशोधक- ब्राम्हणेतर, दलित चळवळ ही एकरेषीय व परस्परपूरक या भूमिकेतून विकसित होते. सत्य, काळानुरूप संदर्भ बदलतात म्हणून तिचे स्वरूप बदलते म्हणून त्या विभक्त होत नाहीत तर त्या अस्त्या मूळविचारांशी एकरूपच असतात. 'बहुजन समाजाला विकासाच्या मुख्यप्रवाहात आणणे' हे वरुंल तौनही सामाजिक चळवळीचे मुख्य तत्व होते तसेच वेळप्रसंगी त्यांनी परस्पर सहकार्याची भूमिका घेतल्याचे व त्यातून एकत्व सिध्द केल्याचे राना दाखवून देतात व या चळवळींना किंवा समताविचाराला संवादीभूमिकेतून अभ्यासण्याची गरज प्रतिपादतात. राना हे व्यक्तीच्या प्रत्येक कृतीला व कार्याला सत्य व काळचे संदर्भ असल्याचे नमूद करतात. ते म्हणतात की, 'आजचा पुरोगामी उदयाचा प्रतिगामी अमू शकतो' या विचारतून राना हे संत व सुधारकांच्या मर्यादा अधोरेखित करतात व पण ते काळानुरूप असते हे देखील सांगतात.

महायष्टातील सामाजिक चळवळीमध्ये व्यक्तीमध्ये, संस्थांमध्ये, राना संवादीभूमिका विकसित करतात. साहित्य हे समाजमनाचे प्रतिबिंब आहे. बहुजन समाजाविषयी बोलताना राना म्हणतात, 'ज्ञानोद्या- तुकाराम' ही सामाजिक ऐक्याची घोषणा आहे असा पहिल्यांदा मर्मभेदा विचार राजाणमशाखी यागवत यांनी मांडला. तसेच राना म्हणतात कोणत्याही लेखनाला आत्मपरीक्षणाची, आत्मटीकेची निकड असते. यातून चिकित्सक समाजशाखीय, विश्लेषण समोर येते व समाजातील परस्परामभोल मनमोटाची बागा संवाद घेतो व यातून समाजामध्ये एकमय होण्याची प्रक्रिया विकसित होते. राना हे सत्यतान विचारवंताना हेतुपुरस्सरपणे निर्माण केलेल्या वैचारीक विभक्त मांडणीला छंद देऊन संवादी भूमिका/ भूमिकेच्या शक्यता पुराव्यानिर्ण निर्माण करून देतात, त्याचप्रमाणे राना हे तटस्थ असतात ते व्यक्तीनिष्ठ, जातनिष्ठ, यांच्याशी बांधलांकी न ठेवता ते सत्यनिष्ठ संशोधकाची भूमिका बटवताना दिसतात. राना हे समाजातील सर्व अंतप्रवाहाचे एकलय पध्दतीने विश्लेषण करून भाष्यकारांची भूमिका

पार पाडतात. राना हे प्रबोधनाच्या तत्त्वज्ञानाचा काळसुरसंगत अर्थ लावतात व संवादा व समन्वयवादी विचार वृद्धीगत करतात. राना कुठलाही धर्मप्रवाह किंवा सुधारणाप्रवाह विमक्त पाहत नाहीत तर त्याच्यातील अंतर्प्रवाहातील एकोपा दाखवून देतात.

उदा :- 'राना म्हणतात, आग्नीपूजक वेदापेक्षा भागवतधर्माने कृष्णगीता ही सतानी शिरोधार्य मानली ही धर्मक्रांती होती.'

राना हे आपल्या लेखनामध्ये विविध संदर्भ देतात यामध्ये ते आठवणी/ अनुभव/ स्मरणपत्रे/पत्रव्यवहार / आपत्तवाच्य/ संभाव्यता- क्रांतीदर्शादृष्टीला दिसणारे नवे जग / हा सर्व त्यांचा माहितोक्तेस होता यामधूनच ते ऐतिहासिक घटीताचे सत्यशोधन करत असत व यातून समन्वयवादी व संवादां भूमिकेच्या शक्यता, निर्माण करतात. आजच्या काळात स्वमतं, स्वविचार, आत्मिता, आत्मकेंद्री, कम्पेबंदपणा, विसंवाद, यासारख्या अनिष्ट मुल्यांचा सामाजिक व्यवहारांमध्ये हस्तक्षेप वाढला आहे. त्यामुळे विद्रोहीकृत्याला चालना मिळत आहे. परस्परप्रेमाची जगा मत्सराने, द्वेषाने घेतली आहे. सामाजिक एकोपा, सामंजस्य, संवादा भूमिका आजची गरज बनली आहे. आज धर्माध- धर्मनिरपेक्ष, पुणेगामी, प्रतिगामी हा भेद न करता समाजहितासाठी, राष्ट्रहितासाठी, व स्वहितासाठी आपल्या परस्परांमध्ये समन्वय व संवाद ठेवणे निकडीचे आहे. थोडक्यात कराय तर समाज परिवर्तनासाठी विद्रोहाचे मुल्य हे असतेच पण विद्रोह हा विधायक असायला हवा त्याच प्रमाणे विद्रोहापूर्वी व विद्रोहनंतरही संवाद व समन्वय असावा यातून राष्ट्र, समाजउभारणीला बळकटी येते. जातीयता, दशहत्तवाद, भ्रष्टान्त्र, यासारख्या समस्यांना सोडविण्यासाठी संवादी विचारांची अत्यंत गरज आहे. संवाद हे विकास व परिवर्तन प्रक्रियेचे प्रतिबिंब असते. संवादातून व्यक्ती- समाज, राष्ट्र एकमय होते.

संदर्भ ग्रंथ :

- १) चव्हाण, रा.ना. 'सत्यशोधक ज्योतिराध फुले' महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई, १९७४.
- २) चव्हाण, रा.ना. "सार्वजनिक सत्यधर्म", महाराष्ट्र राज्य साहित्य व संस्कृती मंडळ, मुंबई, १९७४.
- ३) चव्हाण, रा.ना., ठोके मो.नि. (संपा.) 'रा.ना.चव्हाण: नियडक वाङ्मय, महाराष्ट्र राज्य साहित्य व संस्कृती मंडळ, मुंबई, १९८६.
- ४) वांवरकर, जास्वंदी (संपा) 'इतिहासातील नवे प्रवाह', डायमंड पब्लिकेशन, पुणे ऑगस्ट, २०१४.
- ५) चव्हाण, रा.ना., डॉ.एस.एस.भोसले (संपा), 'परिवर्तनाची क्षितीजे: महाराष्ट्र राज्य साहित्य व संस्कृती मंडळ, मुंबई, १९९९.
- ६) चव्हाण, रा.ना., रमेश चव्हाण (संपा), 'अक्षरवेध', जून -२०१३.
- ७) चव्हाण, रा.ना., रमेश चव्हाण (संपा), 'संत सुधारक व त्यांचे धर्मविचार एक अभ्यास, २९ ऑक्टो. २०१३.
- ८) चव्हाण, रा.ना., वैशाली चव्हाण (संपा), 'प्रबोधन समाज प्रबोधन व परिवर्तन : एक ऐतिहासिक चिंतन', १० एप्रिल १९९९.

Ahmednagar - Jha Marathi Vidya Prasarak Samaj's

New Arts, Commerce & Science College

Pamer, Dist- Ahmednagar- 414302 (M.S.)

CERTIFICATE

This is to certify that Dr./ Prof./ Mr./ Ms. *Ajit Laxman Bhelund*
..... of *Savitribai Phule Pune University, Pune*.....

Participated/ Presented research paper / as a Resource Person / as a chair Person/ Research Student in the National Seminar on ' The Writing of Subaltern History in Modern Maharashtra' on 5th January, 2018.

B. Kakade

Prof. Bhimraj Kakade
Convenor

R. Aher

Dr. Rangnath Aher
Principal